

TANKE TIDENDE

Hvilket ansvar har jeg som
pædagog/forældre ?
Skal jeg beskytte eller
hjælpe socialt ?

Hverdagen er fyldt med mange forskellige levemåder og oplevelser, som vi hver især kan have haft gode eller dårlige oplevelser med.

Der er mange ting vi som mennesker bare bruger, i vores tale, i vores handlinger.

Hver af disse ting uanset vores oplevelse af dem, har deres berettigelse og funktion.

Kan og skal vi beskytte vores betroede børn imod disse ting, bliver disse ting ikke ved med at være en bestanddel af den almindelige hverdag både for os i dag og i fremtiden.

Der har alle dage været mobning i skolen og for den sags skyld mennesker imellem, der har og vil altid være alkohol, medicin,

narkotika, salt, sukker, drilleri, ironi, for-
kælelse og meget mere.

Ting som er skabt for at bruges eller mis-
bruges .

Når jeg i denne forbindelse har nævnt al-
kohol, så er det fordi, at det for mange er
en almindelig ting, som når den bliver
misbrugt virkelig er ødelæggende både le-
gemligt og i samfundsmæssige sammen-
hænge.

I den anledning, hvad skylder jeg mine
børn og de betroede børn som jeg har
med at gøre?

Skal jeg advare imod alkohol ?

Skal jeg helt undgå berøringen af alkohol,
rent ud sagt forbyde brugen af alkohol ?

Vil børnene ikke komme i berøring med
det alligevel ?

Jeg har selv været alkoholiker, jeg har og-
så selv været ude for mobning, endog væ-
ret slem til at mobbe andre, jeg kan ikke
pakke mine børn ind i " vat" , jeg skylder
mine børn noget helt andet.

Jeg har selv måttet tænke tingene igen-

nem og kommet til den konklusion, at "forbud og vat" ikke altid er gavnlige, selv om disse også er nødvendige dele i hverdagen, kort sagt jeg har ikke råd til at være fanatisk .

Jeg kom til den konklusion, at det bedste jeg kunne give mine børn

var en god og naturlig oplevelse af alkohol eller bare det, at drille og lave sjov på forskellig vis, ud fra følgende principper :

"gør mod andre mennesker, hvad du ønsker de skal gøre mod dig."

"Alt er tilladt, men alt er ikke gavnligt."

På trods af mine dårlige følelser og oplevelser på disse områder gik jeg i gang, hvilket også førte til en bearbejdelse af mine egne oplevelser.

I dag har jeg et naturligt forhold til alkohol, dog er der visse ting jeg i dag ikke bryder mig om, og alligevel kan jeg tolerere andres brug af disse ting, når bare det

ikke er misbrug.

Derved er jeg blevet i stand til, at give mine børn et naturligt forhold netop til alkohol.

Når det gælder mine børn og drillerier, så ved jeg af erfaring, at jo mere jeg involverer mig i dem, udover at tale med personer, som er omkring dem i hverdagen om problemet, så ville min indblanding, foruden at styrke deres selvværd, forværre mine børns situation.

Jeg husker da jeg selv var knægt, og vi drillede hinanden, så var der et par stykker, som altid gik ind og sladrede til sin far, og ganske rigtigt hver gang kom han ud og spillede med musklerne, og det syntes vi bare var sjovt, vi stoppede ikke af den grund tvært imod blev vi bare endnu mere modbydelige.

Når det gælder drillerier imod mig selv, havde jeg lært hjemme fra, at hvis jeg kunne, så skulle jeg bare lade det gå ind af det ene øre og ud af det andet, og det medførte at lysten til at drille mig ganske simpel forsvandt, der var jo ingen mod-

re.

Vel vidende, at når jeg peger på disse ting, så vil der altid være tre fingre, som vil pege ind imod mig selv.

M.J.

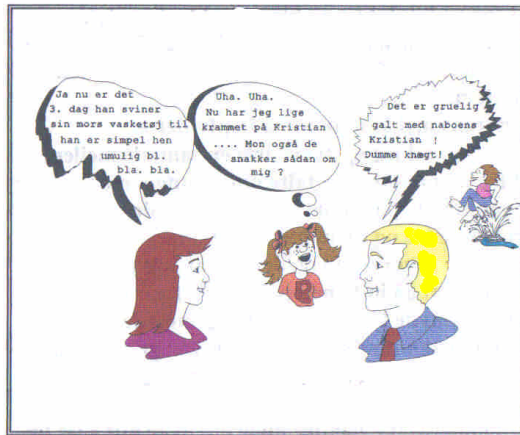
spil.

Alting til sin tid , hermed mener jeg at vi som forældre og pædagoger har den fornemme opgave, at lære børnene at kunne begå sig i den pulserende verden, med dens mange negative og positive oplevelser, hvad enten man bruger for meget salt eller sukker så bliver maden usmagelig, og sådan må det også være med dagliglivets ingredienser, vi kan kun råde til betænksomhed ved brugen af dem .

M.J.

Overvej disse ting

Hvor bevidste er vi, som mennesker om hvad vi siger, når vi taler om 3. eller 4. person, når vi i vores dagligdag taler sammen, det er måske bare et problem, som vi lige kommer i tanke om, det er måske bare en ting som vi opfatter som værende negativ, en manglende evne til et eller andet.

En far udtalte engang til sin søn, angående hans evner til regnskab m.m., " du lærer det simpelt hen aldrig " !

reden igen.

Disse kvaliteter bør de ideelle forældre vel også have.

Når det gælder ærlighed og " enighed " så bør forældre have en fælles holdning opdragelsesmæssigt, aldrig diskutere forskelligheden af ens opfattelse af om det var rigtigt eller forkert når små ører lytter med, men stå fast og bakke hinanden op på trods af uenighed.

Samtidig bør de ideelle forældre også være ærlige og indrømme sine fejltrin og fejlgreb, for ingen er fuldkommen, hvis vi ikke gør det , så skal børnenes retfærdighedssans nok afsløre os.

De ideelle forældre bør være forstående og imødekommende og nå børnene på det plan de er på, hermed mener jeg ikke, at man skal taler med børnene med " pattesprog " , men bruger de rigtige ord for de rette ting, hvis det er en samtale man er i gang med.

Dette er blot et bud blandt mange andre, hvad de ideelle forældre kunne væ-

prøver ind imellem at bruge sine vinger.

Men midt i denne forladthed er der en som elsker sin unge og farer ned under den og griber den gentagne gange indtil at ungen har lært at flyve.

Til sidst må ungen konkludere, at der var alligevel en som elskede den, for i kærlighed var moderen villig til at løbe risikoen og give slip på ungen indtil den kunne flyve, kærligheden er ikke usømmelig, men bliver trofast ved indtil målet er nået.

Hun kunne have valgt at lade sin unge blive liggende i reden i den umiddelbare trykthed, men er det sand kærlighed ?

Men hendes valg var at øve omsorg for at ungen blev en selvstændig flyver under hele processen viste hun omsorg, kærlighed, ømhed og fasthed.

Ved at trøste og opmuntre undervejs, uden at give efter for ungens tigger og plagen om at få lov til at komme op i

Denne udtalelse hørte han igen og igen , år efter år, og pludselig skete det katastrofale, forældrene kom ud for en bilulykke og blev dræbt på stedet.

Sønnen skulle nu overtage ledelsen af firmaet, med det resultat at firmaet stille og roligt gik ned og hjem.

Faderens ord kom til at gå i opfyldelse.

En gang sad jeg og overhørte en samtale mellem to ældre mennesker, de talte om de unge, mennesker nogenlunde på min egen alder, de talte om problemerne og de unges ambitioner.

Nogle år senere opdagede jeg, at jeg gik med en angst for at gå ind i netop de områder, som de talte om, jeg havde lyst til at gå i gang med det, men angsten hindrede mig, den var ganske enkelt blevet sæt i min underbevidsthed på grund af den førnævnte samtale, jeg havde taget den negative bedømmelse af de andre unge ind over mit eget liv.

Først efter en bearbejdelse af denne

angst, og årsagen til angsten, kunne jeg uden nogen problemer gå i gang med at udfolde mine evner til at tale i en stor forsamling.

Disse to hændelser får mig til at tænke på, hvor vigtigt det er at vi, os mennesker imellem, betænker hvad det er vi gør, når vi taler sammen om et problem med vore børn, at vi ikke taler om det når søskende eller kammerater er tilstede, utilsigtet kan vi komme til at såre eller lægge en spire til en blokering, som på et senere tidspunkt vil hindre en evne i at kunne bryde igennem

M.J.

PS: Vi er ikke fuldkomne.

fuglene verden, hvor en Ørnemor har passet sine unger, ungerne ligger trygt og godt i reden højt oppe på en klippeafsats, de er nu kommet til det punkt af deres opvækst, at de skal til at lære at flyve, instinktivt tager Ørnemor sine unger en for en op på sin ryg og flyver ud fra reden, den ligger trygt og godt på ryggen, men med et vender Ørnemor sig om på siden og ungen farer ned imod afgrunden, men moderen skriger ned til ungen brug dine vinger, hun observerer ungens usikkerhed, straks er hun der i et dyk nede under ungen, som igen er på ryggen af sin mor.

Endnu engang efter en tid vender moderen sig om på siden og ungen farer atter ned mod afgrunden.

Ungen tænker ved sig selv, elsker hun mig ikke mere siden jeg skal igennem alt dette, nu har hun kastet mig af ryggen to gange ?

Ungen føler sig forladt og fortabt mens den farer af sted igennem luften, og

De ideelle forældre?

Hvilke egenskaber bør de ideelle forældre have ?

Dette spørgsmål kan besvares på mange måder, da man kan forklare egenskaberens indhold og forståelse alt efter hvordan man opfatter begreberne. Forældre bør være omsorgsfulde, kærlige, ærlige, "enige" konsekvente og forstående.

At have omsorg for indbefatter mange ting, såsom tryghed, velvære, fasthed, ømhed både fysisk og følelsesmæssigt. At være kærlig er ikke bare at give af det gode, men også at være fast og konsekvent, når grænserne prøves af, uanset hvor smertefuld det end kan være, men det indebærer også at man er villige til at forhandle og give slip.

Det vil jeg illustrer med en situation fra

HVAD ER SKOLEFRITIDSTILBUDET ? " ER DET EN ARBEJDSPLADS ELLER ET FRISTED ? "

Hvad opfatter børn deres skolegang som ?

Hvad forventning har børnene til deres fritid ?

Hvad tilbydes der børn i tiden før og efter skoletid ?

Hvilke krav stilles der til børn i skolen og i fritiden ?

Hvordan har vi det egentlig selv når vi tænker på skolegang, vil vi ikke selv ligestille det med et arbejde, det vil vi afgjort gøre og derfor vil vi også i mange tilfælde vælge at stresse af efter dagens tøm, ikke ?

Skal børnene ikke have lov til at have den samme ret ?

Mon ikke også det bør være den mulighed vi giver børnene når de færdes i fritidsordningen ?

Når vi stresser af, tager vi så hensyn til den norm, det regelsæt, som vi har på vores arbejde, nej, vi flyder ud efter vores egen lyst og temperament, det gør vi, ikke også ?

Har vi haft en sur dag , tager vi så ikke fat i spaden når vi kommer hjem og endevender haven, og af den grund sker det, at den ind imellem ikke ser så pæn ud på overfladen, den ligner rent ud sagt et bombekrater bagefter.

Har børn egentlig mulighed for at udfolde sig på samme måde ?

Er det ikke ofte vores voksen - norm der kommer ind og overstyrer, fordi vi gerne vil have det pænt og i hvert fald acceptabelt udad til, synes børnene ikke det ?

Kunne det ikke tænkes, at det ville være det modsatte børnene kunne ønske sig, når det gjaldt deres fritid? Kunne det ikke tænkes, at det ville være sundt, at børnene fik et godt forhold til nor-

merne, og oplevede en forskel af normerne, bør det nu være de samme normer for skoletid og skolefritid ?

Selvfølgelig glemmer vi ikke almindelig lov og ret, som den overordnede norm, men i almindelighed har man forskellige regler i vore hjem, for hvad vi skal, bør og må.

I det store hele respekterer vi hinandens særheder uden at pege fingre og gribe ind før man kommer i klammeri med alm. lov og ret, gør vi det, nej vel .

Kunne en sådan forskel respekteres for børnene i deres hverdag ?

M.J